

Bag kulisserne på Twin Peaks

Jesper Vandvig, Niels Borello og Mads Pedersen

Bag kulisserne på Twin Peaks

Jesper Vandvig
Niels Borello
Mads Pedersen

Bag kulisserne på Twin Peaks

Af Jesper Vandvig, Niels Borello
og Mads Pedersen

© Phantom

Omslag: JV, NB og MP

1. udgave, 1. oplag 1997

Sats og tryk: Lissy Konfektion A/S,
COPY-afdelingen, Horsens

De i artiklen fremførte synspunkter
er forfatternes og deles ikke nød-
vendigvis af udgiver og redaktion.

ISBN 75-618-0291-5

Indhold.

Indledning.....	7
David Lynch - hvad er han for en mand?	7
Fortolkning af Twin Peaks.....	9
Kapitel I: Hovedpersonerne.....	9
Kapitel II: Handlingen kort.....	11
Kapitel III: Startsekvensen.....	12
Kapitel IV: Handlingen i første afsnit.....	13
Kapitel V: Handlingen i tiende afsnit.....	15
Kapitel VI: Symboler i Twin Peaks.....	15
Kapitel VII: Ordsprog.....	17
Kapitel VIII: Dobbeltheder i Twin Peaks.....	17
Kapitel IIX: Klipping og kameraføring i Twin Peaks.....	19
Kapitel IX: Farverne i Twin Peaks.....	19
Kapitel X: Musikken i Twin Peaks.....	20
Perspektivering.....	21
Efterkommere.....	22
Konklusion.....	23
Litteraturliste.....	24

Indledning.

Vi ved det allesammen. Film påvirker os. Vi ser det gang på gang. Tænk blot på alle de reklamefilm, der bliver produceret og vist. Hvis vi tror, at vi bare kan se hen over dem, når vi handler, så tror vi forkert. Producenterne vil ikke poste så mange millioner i reklamer, hvis de ikke virker. Reklamefilm er imidlertid ikke de eneste film, der spiller op til vores underbevidsthed. Det gør almindelige film/serier så sandelig også.

Lige for tiden er kultserien Twin Peaks meget oppe, og vi blev da også grebet lige fra første afsnit. Det, vi synes, kunne være spændende at skrive om, er de symboler og den filmteknik, der bliver brugt i Twin Peaks, for ud fra disse tolkninger at finde ud af, hvad det er ved Twin Peaks, der påvirker os, dvs. hvad det er, der holder os fanget foran skærmen. Derudover finder vi det interessant at gå i dybden med hovedpersonerne, altså se på, hvad der kendetegner dem, og hvad de repræsenterer. Desuden vil vi prøve at karakterisere den mystiske musik, og se på, hvad den betyder for serien. Til slut kommer vi ind på en perspektivering til andre af David Lynch' værker, samt nye kultserier.

Alt sammen med formålet at finde ud af, hvad Twin Peaks egentlig handler om.

Niels

David Lynch - hvad er han for en mand?

David Lynch, amerikansk instruktør, blev født den 20. januar 1946. Hans fader var forsker og blev af og til forflyttet, hvilket har bevirket, at David har boet flere steder i sin barndomstid. Lige fra barns ben har det kunstneriske tiltalt David Lynch' hjerte og inderste sjæl, så han kom på The Philadelphia Academy of the Fine Art. Der startede hans filmkarriere faktisk, idet han lavede en lille farvefilm. Derefter forskede han lidt i småfilm, hvor han i dem alle sammen spillede på det surrealistiske. I 1977 kom hans første rigtige spillefilm, Eraserhead, der blev hans første kendte værk. Elefantmanden fra 1980 var det næste skud på stammen, som byggede på en autentisk historie. Storfilmene Dune, som skulle forestille at foregå i en fjern galakse, kom i 1984. Og i 1986 fik Lynch sit absolutte gennembrud med filmen Blue Velvet.

Grundlaget for Twin Peaks er baseret på ovennævnte film.

Fælles for David Lynch' film er, at de alle tilhører en kultgenre, der i høj grad spiller på det uforudsigelige, og samtidig kører lige på grænsen til det uvirkelige. Det, der gør Twin Peaks spændende, er netop det uforudsigelige moment i det. - Hver gang man gætter videre på filmens handling og tænker, at det da er logisk, så sker der pludselig ting og sager, der giver handlingen en helt ny drejning. Her er det mest indlysende eksempel, at vi, som tilskuere til herligheden, i lang tid tror, at Leo Johnson er morderen, hvilket vi senere finder ud af, er helt forkert.

Noget af det, der også er med til at fastholde os seere, er „kriminalpolitiets“ meget utraditionelle udsending; FBI-agent Dale Cooper, der med en dejlig cocktail af platheder, humor og professionalisme guider os gennem seriens 29 afsnit. Det, der gør, at han af os bliver opfattet som en spændende hovedperson, er, at vi mere eller mindre ubevidst identificerer os selv med ham. Dette er spændende, fordi vi ikke til dagligt får lov til at opklare mord som mordet på Laura Palmer.

Eller hvad med Kævlekvinden (The Log Lady), der som en lille pige, der render rundt med Dukkelise i hånden, går og taler til et gammelt halvråddent stykke brænde? Hvad repræsenterer hun og hendes brænde-knude, og hvilken rolle spiller hun for handlingens udvikling? Disse spørgsmål og flere til, vil vi i det følgende forsøge at besvare.

Felles

David Lynch

Fortolkning af Twin Peaks.

Kapitel I: Hovedpersonerne.

Twin Peaks spilles af en lang række personer, som for de flestes vedkommende er ekstremt karikerede. De mest betydningsfulde heraf vil vi komme ind på nu:

Som før skrevet er Agent Dale Cooper den absolutte hovedperson. Det bedste, han ved, er „a damn good cup of coffee“, og den skal være „hot, too!“ Derudover er et stykke cherry-pie og en doughnut heller ikke værst!

COOPER ER GENIAL! Hans genialitet kommer ofte til udtryk i hans indædte kamp for at opklare mordet på Laura Palmer, f.eks. i begyndelsen, da han opdager James' motorcykel spejle sig i Lauras øje. Og da han under afhøringen af Bobby indser, at Bobby ikke er morderen. Eller da han finder bogstavet R under Lauras negl.

Dale Cooper

MEN... Dette fører en vis forventning med sig, og som seer vil vi hele tiden se sådanne genialiteter, hvilket Cooper kun sjældent viser. Problemet med Cooper er, at han kun kan opklare mysterier, men udover opklaringsarbejdet virker han ikke intelligent. Dette ses på baggrund af hans til tider mærkelige indfald: Hvad har douglasgranerne med en obduktionsrapport at gøre? Eller hvad får ham til, efter en heftig diskussion med retsmedicineren, Albert Rosenfield, pludselig at snakke med diktafonen, Diane, om at tjekke huspriser, idet han påtænker at købe et hus selv? Denne situation er med til at understrege, at den civile Dale Cooper er lettere excentrisk, men så sandelig også en kontrasternes mand.

Coopers totale modsætning har vi i Leo Johnson. Leo er gift med Shelley, og de bor i udkanten af Twin Peaks, i et faldefærdigt hus. Leo har den ubetingede magt i ægteskabet; hans ord er lov. Ofte er han ude at køre med lastbilen, så Shelley er alene hjemme, og i sin ensomhed begynder

Leo Johnson

hun at flirte med Bobby. Leo tjener sine penge ved at køre lastbil og sælge stoffer. Ser man på Leos adfærd, vil man hurtigt lægge mærke til en del psykopatiske træk. Her kan i flæng nævnes: Da han tæsker Shelley gul og blå, efter han finder ud af, at hun har gemt sin blodfyldte skjorte. Eller hvor han vil brænde både Shelley og savværket ned. Som handlingen skrider frem, får vi, ud fra hans adfærd, større og større indtryk af, at Leo er morderen, hvilket senere viser sig at være forkert.

Audrey Horne

Coopers beundrer, Audrey Horne (bemærk det belastende efternavn: Horne ⇒ Horny), er seriens grænsebryder, forstået på den måde, at hun barnligt bralrer op hele tiden og nyder at virke modbydelig. Her tænker vi på den snobbete side af hende, hvor hun står og ryger i skabet på skolen, og senere på dagen, hvor hun ødelægger faderens, Benjamin Hornes, millionhandel med nordmændene. I Twin

Peaks bliver vi præsenteret for hele familien Horne, hvilket vil sige Audreys fader, moder og hendes broder, samt faderens broder. Allerede tidligt i serien får man et indtryk af, at familien Horne danner et beskidt miljø: Benjamin Horne er indehaver af bordellet og kasinoet One-Eyed-Jacks. Jerry, Benjamins broder, er Benjamins kompagnon, og sammen vil de med vold og magt overtage Josie Packards savværk.

Coopers tvivl hviler på Kævlekvinden. Tit har hun besvaret mange af Coopers spørgsmål,

Kævlekvinden

men han har svært ved at udnytte dette, da han skal spørge kævlen til råds, hvilket er pinligt. Hun er lidt på forkant med Cooper. Hendes rolle i serien er at trække spændingen, idet vi som tilskuere kan se, at hun er hemmeligheden selv. Kævlen, som hun slæber rundt på, er et klart fallossymbol, som hun bruger til at kompensere for sin manglende mand.

Coopers kollega, Sheriff Harry Truman, er en betydningsfuld mand i distriktet, og han virker

Harry Truman

som om, han har styr på tingene. Han er ret cool, hvilket vi ser, da han efter at være blevet overfust af retsmedicineren, Albert Rosenfield, sætter Albert verbalt på plads. Harrys sekretær, Lucy Moran, er et kapitel for sig! Hun forsøger hele tiden at gøre folk tilfredse, dog på sin egen akavede, men for tilskuerne særdeles humoristiske facon, er hun tit mere til besvær end til gavn. Lucy flirter med Andy Brennan, som er en meget følsom politimand. Hver gang, der er sket noget frygteligt, bryder han grædende sammen - til stor gene for de andre politimænd.

Coopers opmærksomhed falder hurtigt på den sympatiske Donna, idet hun er Lauras bedste veninde. Igennem forløbet får hun større og større betydning, da hun sammen med Madeleine, Lauras kusine, og James, som hun kommer sammen med, prøver at opklare mordet; faktisk bæg om ryggen på Cooper.

Coopers rival, Killer-Bob, er en ånd, som går ind i mentalt stærke mennesker, og får disse til

Killer-Bob

at slå andre individer ihjel. Når den besatte persons kræfter er opbrugte, sætter Killer-Bob sig over i en ny person. Der er en klar sammenhæng mellem gøgen i startsekvensen og Bob. Gøgen lægger som bekendt sine æg i andre fugles reder, og lader adoptivfuglene ruge æggene ud. Nøjagtig samme metode bruger Bob, idet han som før nævnt går ind i andre mennesker, og lader dem arbejde for sig.

Kapitel II: Handlingen kort.

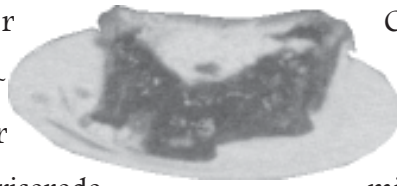
Liget af Laura Palmer bliver fundet, svøbt i plastic, og politiet tilkalder FBI-agent Dale Cooper og sætter ham på sagen. Senere opdager Cooper og Sheriff Truman det gruopvækkende gerningssted i skoven, og de advarer byen om, at morderen kan være fra området omkring Twin Peaks. Opklaringen går nu i gang, men ingen af vidnerne har noget brugbart at berette. Cooper bruger en usædvanlig metode til at finde morderen: En tibetansk metode, hvor man efter at have sagt de mistænkte navne, kaster en sten efter en flaske: Rammes flasken og knuses, er personen, der bærer det sidstnævnte navn, kraftigt mistænkt. Om natten drømmer Cooper, at Laura fortæller ham, hvem morderen er, men om morgenen har han glemt dette. Laura Palmer bliver begravet, hvor faderen bryder grædende sammen og smider sig ned på kisten. Audrey Horne begynder selv på at opklare mordet. Tiden går, og Cooper & Co. finder ikke ud af noget, så de beslutter at spørge Kævlekviden til råds. Audrey begynder at arbejde i sin faders butik som ekspedient i parfumeafdelingen. Norma Jennings' mand, Hank, bliver løsladt fra fængslet, hvorefter han får arbejde på cafeen RR. James Hurley og Donna Hayward, som nu er kæresten, planlægger sammen med Madeleine Ferguson at finde frem til morderen. Cooper og Ed Hurley tager på en fortrolig mission til One-Eyed-Jacks, mens Audrey Horne i al hemmelighed "arbejder" som luder der. En aften binder Leo Shelley fast inde i savværket, hvorefter han sætter ild til det, men Shelley bliver reddet af Catherine Martell. Leo bliver skudt af Hank Jennings. På hotellet bliver Cooper pløkket ned, hvorefter han om aftenen taler med "The Giant", der giver Cooper et nyt spor. Dagen efter fortæller Major Briggs Cooper om nogle målinger fra rummet, hvor der pludselig er kommet et signal: "Cooper" og "The owls are not what they seem". Mellem mærkelige tegn har signalskriveren opfanget disse meddelelser.

Donna begynder at arbejde som maduddeler, hvorved hun møder en ung mand, Harold Smith, der viser sig at have Lauras hemmelige dagbog, som Donna er interesseret i. Dette bekendtskab bruger Donna til at gøre James jaloux, idet han og Madeleine er kommet for tæt på hinanden efter Donnans mening. Lucy bliver erklæret gravid, og hun fortæller, at Andy ikke er faderen, men derimod Dick, som ikke vil have noget med hende at gøre.

Audrey holdes fanget på One-Eyed-Jacks og i den forbindelse spørger faderen, Benjamin Horne, Cooper, om han vil aflevere 125.000\$ for at redde Audreys liv. Josie Packards fætter fra Hong Kong bliver præsenteret, og om aftenen overfalder han Hank på RR-cafeen. Cooper og Truman tager på en hemmelig mission til One-Eyed-Jacks, hvor Audrey holdes fanget. Donna har nu fået opbygget et tillidsforhold til Harold, så hun planlægger sammen med Madeleine at

få fat i Lauras dagbog. Den enarmede mand åbenbarer noget information om Bob. Ud fra Lauras hemmelige dagbog finder den samme drøm, hvilken fø- Palmer's fader, Leland. Cooper taljen med Albert og de uautoriserede Cooper fortsætter opklaringsarbejdet på egen hånd. Cooper finder kokain hos Renault, som af den grund tager ham til fange. Cooper bliver sat på sagen igen, alt imens Donna finder ud af, at hendes forældre ikke er hendes rigtige forældre. Politiet finder ud af, at der i skoven er en ugle-hule, som er vigtig, idet Killer-Bob bor der. Cooper begynder at komme sammen med Normas søster, Annie. Truman og Cooper finder frem til "The Black Lodge", som er blanding af to verdener; den normale og den spirituelle: "The world beyond reality"...!?

Niels og Mads

Kapitel III: Startsekvensen.

Indledningen er et kapitel for sig. Hvert afsnit starter med, at man ser en lille fugl, en nordamerikansk gøgeart (ifølge "The Orlando Twin Peaks Fan Club"), der sidder på en gren. I baggrunden ser man, at savværket lige så stille dukker op. Det fremstår i en meget rød-brunlig farve. Derefter bliver der klippet, så man kommer ind på savværket og ser de store savklinger, som er ved at kløve noget træ. Der bliver klippet igen, og man får et meget svagt billede af et gigantisk stykke træ, der ligger på en togvogn. Derfra kommer man direkte over til det, der kendetegner Twin Peaks mest, nemlig vejen, som slynger sig igennem tågen (se forsiden). Alt dette ender ud i, at man ser et kæmpe vandfald, som fosser ud over kanten på en stor skrænt. Enkelte gange følger man vandet videre og opdager, at der svømmer to andrikker rundt i vandet, som også markeres med meget rødlig farver. Det hele foregår i et meget stille tempo, nærmest slowmotion. Udfra denne lille startsekvens kan man hurtigt indse, at denne har stor betydning for det videre forløb i serien, da der ligger mange symboler gemt i de få minutter. Her kan f.eks. nævnes savværket, som man ser i starten. Alt er idyllisk og der er ingen fare på færde, lige indtil man kommer indenfor og ser de store savklinger, som tydeligvis udstråler destruktion og ødelæggelse. Det gigantiske stykke træ er et fallossymbol. Vejen fortæller noget om, at når man kommer rundt om hjørnet og ud i tågen, så ved man ikke, om faren lurder længere fremme. Hvis man begynder at finde symboler omkring vandfaldet/vandet, er der noget, der bliver brudt, når vandet rammer overfladen. Da vandet strømmer videre, får det pludselig en anderledes farve, nærmest rødt som ilden. Ild og vand symboliserer foreningen af modsætningerne. Af store modsætninger kan f.eks. nævnes: Leland/Bob, Cooper/Bob, Leo/Shelley. De to andrikker, som jeg nævnte i starten, symboliserer et dobbeltspil mellem de forskellige personer. Det er også et tegn på den mandsdominering, der hersker i serien.

Jesper

Vandfaldet, hvor The Great Northern ses i baggrunden.

Kapitel IV: Handlingen i første afsnit.

Første afsnit starter med, at man bliver præsenteret for Josie Packard. Derefter ser man Pete Martell og Catherine Martell. Da Pete Martell skal ud at fiske, opdager han, at der ligger et lig i vandkanten. Han farer straks op til telefonen og ringer til politiet. Politiet ankommer og finder ud af, at det er Laura Palmer, der er blevet myrdet. Special agent Dale Cooper ankommer til mordstedet. De begynder straks at opklare og tage billeder af liget for at se, om det kan forbindes med andre mord.

I mellemtiden hører man om Lauras moder, der ikke kan forstå, hvor Laura bliver af. Man ser et klip af trappen op til Lauras værelse, da moderen farer rundt i huset, og det ender med, at hun begynder at kontakte alle mulige personer, som plejer at have forbindelse med Laura. Hun får fat i faderen, Leland Palmer, der sidder midt i et vigtigt forretningsmøde, sammen med Benjamin Horne. Da de begynder at tale sammen, kommer sheriffen Truman ind. Han meddeler, at Laura er blevet myrdet, og så bryder både moderen og Leland sammen. Det bliver hurtigt meddelt i distriktet, og alle får at vide, hvad der er sket. På skolen ankommer politiet. De meddeler, at de gerne vil i kontakt med alle dem, der har haft kontakt med Laura på en eller anden måde.

Politiet har fået mistanke om, at Bobby, Lauras kæreste, kan have noget at gøre med mordet, og han bliver straks indkaldt til afhøring. Da han finder ud af, at det handler om mordet på Laura, flipper han helt ud.

Før obduktionen undersøger Dale Cooper neglene på Laura og finder bogstavet R under pege-

fingeren. Da han finder dette, underretter han straks retsmedicineren, Albert.

Efter alt tomulten kører Lauras veninde, Donna, ud til Big Ed for at høre, hvad hun skal gøre. Hun virker meget frustreret, og mens de står og snakker, dukker Mike op. Han vil have Donna med, fordi han mener, at Bobby er i vanskeligheder, idet han nemlig er til afhøring igen. Der viser Dale Cooper en video, hvor Laura og Donna danser rundt. Bobby bliver meget forbavset over at se, at Laura har været sammen med en anden. Cooper viser Bobby, at den anden person er ejer af en Harley Davidson. Dette havde han fundet ud af ved at se Laura i øjet, hvor der var et spejlbillede af motorcyklen. Udfra denne episode kan Dale Cooper så konstatere, at Bobby ikke er morderen, idet han ingen motorcykel har.

Mens alt dette sker, er Benjamin som sagt i gang med et vigtigt forretningsmøde. Audrey, Benjamins datter, kommer ind og blander sig i mødet. Hun begynder at fortælle, at hendes "bedste veninde" er blevet mishandlet og myrdet. Efter hun har fortalt dette, rejser alle nordmændene sig og forlader både mødet og Twin Peaks.

Endnu engang er der afhøring, denne gang med Donna. Da hun er inde til afhøring begynder hun at lyve, hvilket Dale Cooper hurtigt fornemmer, og han begynder at udsperge hende om, hvem det er, hun dækker over. Efter den sidste afhøring tager Cooper og Truman ud til gerningsstedet, hvor Laura blev myrdet. Der fandt de en halskæde med et vedhæng, formet som et halvt hjerte + en seddel, hvorpå der skrevet med blod stod: "**FIRE WALK WITH ME**".

Senere meddeler Cooper befolkningen i byen, at han vil foreslå, at der bliver lavet udgangsforbud for alle unge mennesker den nærmeste tid. Trods dette udgangsforbud vil Donna alligevel ud, så hun kravler ud af vinduet og tager hen til baren "The Roadhouse". Her møder hun Bobby og Mike, som virker meget ophidsede. De begynder at slås, og det ender med, at der kommer en kæmpe slåskamp. Donna bliver af en af James' kammerater kørt ud til James, som venter ude i skoven. Politiet hører om balladen og får sat Bobby og Mike bag lås og slå. Midt i alt virvaret viser James Donna, at det er ham, der har den anden halvdel af hjertet. De beslutter derfor, at de skal have det af vejen, og graver det ned. Efter de har gravet halssmykket ned, kører de væk. De kører lige forbi Cooper og Truman, hvorefter de bliver stoppet. Da James ejer en Harley Davidson, bliver han taget med på stationen og sat fast.

Efter James er blevet sat i fængsel, begynder Bobby og Mike at brøle for at provokere James. Imens ser man Lauras moder, som vågner midt i et mareridt, fordi hun her ser, at en eller anden person graver halskæden op, som lå i skoven, hvilket også sker i virkeligheden.

Kapitel V: Handlingen i tiende afsnit.

Tiende afsnit starter med, at kameraet bliver trukket baglæns i en tunnel, hvorefter vi havner på Twin Peaks' politistation, da Leland Palmer er ved at blive afhørt i mordet på Jacques Renault, som han tilstår.

Andy snakker med lægen, om han kan få lov til at tage endnu en sædttest, da den første var negativ.

På The Great Northern Hotel viser Jean Renault, Jacques' broder, Benjamin Horne en video, hvori vi ser Audrey, som holdes fanget på One-Eyed-Jacks. Jean forlanger kontanter, partnerskab samt Cooper, til at aflevere penge, for at udlevere Audrey tilbage, hvilket Benjamin må bukke under for. Han får af den grund fat i Cooper, som mod sin vilje indvilger i at aflevere pengene. Cooper fortæller Truman, at han er i en vanskelig situation, og at Truman skal finde én til at hjælpe ham.

Donna er i gang med sit eget opklaringsarbejde, hvor hun nu finder ud af, at Harold Smith, som er en af de personer, der er på den maduddelingsrute, som hun har overtaget fra Laura Palmer, har Lauras hemmelige dagbog.

Audrey holdes fanget på One-Eyed-Jacks, hvor hun er blevet tvunget til at tage narkotika, så hun er i dyb trance.

Truman har en affære kørende med det nu udbrændte savværks ejer, Josie Packard, men han mistænker hende for at have en finger med i spillet på ildspåsættelsen. Da de to "hygger" sig på sofaen ser man en mand gennem det vindue, der er lige bag dem. Vi ser ham kun i uhyggelige glimt, da det eneste lys kommer fra lyn.

I afhøringsværelset bliver Leland afhørt af Truman, Cooper og dommeren, Sternwood, da Leland dagen efter skal i retten for mordet på Jacques Renault.

Josie Packards fætter fra Hong Kong, Jonathan, bliver præsenteret, og til slut slår han Hank Jennings, som nu er løsladt fra fængslet, ned i "Double R"-cafeen.

Mads

Kapitel VI: Symboler i Twin Peaks.

Ud over startsekvensen har vi også slutsekvensen, eller nærmere betegnet det billede, hvorover rulleteksternes kører. Her ser vi den smukke Laura Palmer' smilende ansigt (se bagsiden), som bliver ved med at forfølge os gennem stort set hele serien. Men billedet lyver, som Anne Jerslev skriver i David Lynch i vore øjne. Vi ser kun det pæne ydre, men når man kender serien, ved man, at sådan er virkeligheden ikke; det pæne ydre bedrager. Måske var Laura endda den, der havde det mest "snavsede" liv og flest affærer kørende til både højre og

venstre. Billedet er samtidig karakteristisk på en anden måde, idet den også betegner kontrasten i serien: Den pæne overflade contra mystikken under denne.

Da moderen i første afsnit farer rundt i huset for at finde Laura, bliver der zoomet ind på møllen i trappeopgangen, hvor vi bliver holdt fast i lang tid, således at vi fornemmer den drejning, der er sket i moderens liv. Møllen symboliserer skæbnen, og dette passer fint i handlingen.

Desuden har vi fundet mange andre symboler, især i tiende afsnit. Vi behøver ikke gå længere end til det allerførste, vi ser i tiende afsnit, nemlig den omtalte tunnel, hvor vi bliver trukket baglæns. Vha. skrig, barnegråd og hospitalsbip bliver vi tydeligt gjort opmærksomme på, at her er der noget, vi lige skal spidse ørene ved. Lidt efter ser vi, at det, vi så, var Leland Palmer, der kiggede „gennem“ væggen i det lokale, han sad i. Da vi nu som seere ved, at Leland var sin datters morder, og at han i de foregående afsnit har prøvet at vildlede politiet i deres opklaringsarbejde, kan vi med sindsro konkludere, at denne situation klart har en symbolik: Politiet og FBI er kommet til et vis punkt i opklaringsarbejdet, men nu bliver de så trukket tilbage og vildledt af Leland.

Hver gang, der bliver klippet til One-Eyed-Jacks, hvor Audrey sidder fanget, vises et forholdsvis kort klip med nogle douglasgraner, hvori vinden blæser. Der må også være en symbolik i dette, for som Cooper selv siger i serien, at hvis man ser en ting optræde flere gange, så må der ligge ét eller andet i det (se desuden kapitlet om dobbeltheder). Man kan symbolisere dette som om, at vinden blæser i hæderligheden, i det korrekte, da grantræer symboliserer hæderlighed. Det passer jo meget fint med, at der bliver klippet over til One-Eyed-Jacks, hvor altid som bekendt ikke helt foregår efter loven.

Da Cooper har forklaret Truman, at han er i en vanskelig situation, idet han skal aflevere pengene for at redde Audrey, får vi et klip af en halvmåne at se. Netop månen symboliserer bl.a. den mørke side af naturen, det åndelige aspekt af lys i mørket og den indre viden. Alt dette passer simpelthen perfekt ind i handlingen. Denne situation er ikke den eneste, hvor vi ser halvmånen dukke frem, nej, den fremkommer adskillige gange, men altid hvor vi lige har set eller skal til at se noget mystisk og eventuelt uforklarligt.

Præcis i det øjeblik, Harry Truman kysser Josie Packard, ses et lysglimt og der kommer et ordentlig brag; lyn og torden. Lyn symboliserer bl.a. åndelig indsigt og pludselig forståelse af en sandhed, og især det sidste passer meget godt på situationen, da Truman faktisk lige har afsløret Josie. Det med at vi ser den ukendte, mystiske mand i et lynglimt passer også fint hertil.

Da Leland er i gang med at blive afhørt af dommer Sternwood, ses Leland i svagt frøperspektiv, mens autoriteterne, altså Truman, Cooper og dommeren, angives i fugleperspektiv. Dette har den effekt, at man føler, at Leland er større og har en større magt. Men samtidig passer det også

på, at Leland er i gang med at vildlede dem. Dommeren har ingen anelse om, at Leland selv er morderen, og han siger derfor, at alle mødes i Valhalla til sidst, og i det øjeblik kommer der et ordentlig lyn og et rumlende tordenbrag. Valhalla er som bekendt associeret med den nordiske mytologi, og da navnet nævnes, kører Thor en tur i kareten.

Mads

Kapitel VII: Ordsprog.

I Twin Peaks forekommer der mange gode ordsprog og læresætninger, og de har en særdeles central placering i serien. „*The owls are not what they seem*“, som kæmpen siger til Cooper, efter han er blevet skudt. Denne læresætning er nok seriens allervigtigste, da den kort og præcist fortæller, hvad det er, serien faktisk handler om: Intet er, som det ser ud til at være! For som serien lægger op til, vi skal, leger seeren hele tiden selv agent og prøver at finde gerningsmanden til Lauras mord, men så med et brag drejer handlingen, og vi er helt ude på Herrens mark igen.

Hele plottet til Twin Peaks går jo som bekendt ud på, at personerne hele tiden har to sider af sig selv: Den kendte; almindelige, som vi hører om, og den ukendte; den indre svinehund.

“**FIRE WALK WITH ME**” hører vi for første gang, da politiet finder gerningsstedet, hvor Laura Palmer og Ronette Pulaski blev pint. “**FIRE**”; ild, er et af de karakteristiske og symbolske træk (se under fortolkningen af startsekvensen) i Twin Peaks, ja, vi behøver bare at kigge på billedernes tydeligt rødlige toning.

Benjamin siger til sin datter Audrey efter en af hendes udskejelser: “*Laura died two days ago. I lost you years ago*”, hvilket betegner et krakeleret familieliv i Twin Peaks, og det er ikke kun familien Horne, der har problemer; faktisk er der mange familieintriger gennem hele serien. Donna finder senere i serien ud af, at hendes forældre faktisk er adoptivforældre, hvilket for hende betyder et tillidsbrud med hendes adoptivforældre, hvorved hun lukker sig ind i sig selv.

Mads

Kapitel VIII: Dobbeltheder i Twin Peaks.

Twin Peaks er fordoblingernes sted, hvilket vi bliver konfronteret med helt i starten: Twin Peaks - dobbelt. Ordene “Twin Peaks” betyder “tvende høje” eller “tvillingetinder”, hvilket kommer fra, at distriktet Twin Peaks ligger nede i en dal, mellem to høje (se forsiden).

En også ret vigtig passage: “*Gentlemen, when two separate events occur simultaneously*”

pertaining to the same object of enquiry, you must always pay strict attention”, som Cooper siger på et tidspunkt. Det betyder, at hvis man ser to begivenheder angående samme ting fremstå samtidig, så skal man altid være på vagt - endnu engang et bevis på de dobbeltheder, der foregår i Twin Peaks, men atter kan vi ikke bruge dette til noget, for det leder kun én på vildspor i bestræbelserne på selv at finde en løsning.

Mange af personerne lever et dobbeltliv. På den ene side det guddommelige og på den anden side det forfærdelige.

Et andet eksempel på det tydelige dobbeltliv ses ved Leland og Bob. Hver gang Bob er inde i billedet flipper Leland helt ud. Han opfører sig mærkeligt og bliver psykisk påvirket.

I en enkelt scene ser man Leland stå foran et spejl. I spejlet er det ikke Leland, man ser, men Bob, hvilket tydeligt viser, at der er et dobbeltspil.

Samtidig med disse dobbeltheder er der ligeså mange kontraster, hvor et af de mest berømte citater er: *“It’s like I’m having the most beautiful dream and the most horrible nightmare at the same time”*, som Donna Hayward siger. Den fint afbalancerede overflade er hele tiden ved at krakelere og dermed åbne op, så alle hemmelighederne og modbydelighederne kan vælte ud i stride strømme.

Vi har også Coopers forskellige personligheder, hvor man ikke rigtig kan fastslå om han er *“a detective or a pervert”*, som Sandy så rigtigt siger til Jeffrey i Blue Velvet (mere om perspektivering senere).

Navnesymbolik.

En mere abstrakt form for dobbelthed kan læses i Dale Coopers efternavn. De to o’er i Cooper kan ifølge Kulturanalyse: Det hemmelige og det hellige i Twin Peaks, s. 158 symbolisere to ugleøjne, og Laura Palmers rigtige morder, Bob, er jo som bekendt en ugle. En ugle symboliserer i sig selv også noget dobbelttydigt, da den både er visdommens fugl og mørkets, ondskabens, forbrydelsens og dødens fugl.

Ifølge samme tekst kan man lave en rangorden efter antallet af o’er i navnene, selvom det umiddelbart lyder til at være langt ude i det overdrevne!

Gordon Cole, som er Coopers yppersteboss i FBI, har tre o’er i sit navn. Han spilles i serien pudsigt nok af David Lynch selv!

Agent *Cooper* har to o’er i navnet.

Windom Earle, som er en gammel FBI-agent, men nu indlagt på en psykiatrisk afdeling.

Kapitel IIX: Klipping og kameraføring i Twin Peaks.

Den første specielle klipning fremtræder, da man ser telefonsamtalen mellem Lauras moder og faderen. Der bliver ikke sagt særlig meget, men vha. af klipningen mellem de to parter får man utroligt meget ud af denne lille sekvens, netop pga. dette. Billederne virker mere levende og realistiske.

Mange af scenerne skifter mellem subjektiv og objektiv. Denne virkning gør, at man som seer lever sig mere ind i handlingen. Underbevidstheden bliver påvirket, og serien bliver mere spændende. Enkelte gange ser man de betydningsfulde personer fra frøperspektiv. Virkningen af dette er, at personerne føles store og dominerende.

I Twin Peaks gør de stor brug af krydsklipning, dvs. at der kører to handlinger samtidigt, og med vekslende klipninger, kan vi følge handlingen begge steder. Det ses bl.a. i sekvensen, hvor moderen i et mareridt ser en mand grave Lauras halskæde op. På samme tid, hvor moderen drømmer dette, sker det i virkeligheden, og vha. en hurtig klipning ser vi både moderens reaktion og selve opgravningen. Man får det indtryk, at det hele foregår på samme tid.

Når overgangen fra det "gode" til det "onde" sker, sker der tit det, at der bliver klippet til enten savværket eller til vandfaldet. Denne sammenhæng symboliserer destruktionsen contra det idylliske, og man fornemmer klart, at der sker et eller andet.

Et eksempel på dette er, da Pete Martell lige har ringet til politiet for at anmelde mordet. Lucy, som er sekretær, begynder at fable om, hvilken telefon Truman skal tage. Det er fra den ene yderlighed til den anden, fordi man har lige hørt om noget af det værste, der kan ske, og så springer det over til den humoristiske situation med telefonerne. Sådanne klipninger bliver der foretaget flere gange i serien. Hvis man ser på hele serien i sammenhæng er størstedelen af billederne taget med en mellemting mellem frø- og normalperspektiv, men ellers er de resterende billeder meget traditionelle.

Jesper

Kapitel IX: Farverne i Twin Peaks.

Som det i nogle af vores kilder er angivet (Kosmorama, årgang 38, nr. 202, s. 43: At skabe et univers), er Twin Peaks en hurtigproduceret TV-serie, hvor billederne er af dårlig kvalitet. Men da billederne hele vejen igennem er holdt i en rødlig tone, må der ligge en symbolik heri. Ser man efter, ses det, at der i hver eneste scene er et eller andet rødt. Det er eksempelvis aktørernes påklædning, plakater på væggene, og selve tonen i billederne. Farven rød kan symbolisere ild; vrede og ulykke. Jeg vil nu starte fra en ende af: I serien forekommer der meget, der har med ild at gøre. Jeg tænker her specielt på de efterhånden kendte ord; **FIRE WALK WITH ME**. Ild er

også et symbol, nemlig et symbol på forandring og destruktion.

Hele byen er jo rystet af mordet på Laura Palmer, og gentagne gange hører vi om folks vrede over mordet, og over hvem der har myrdet hende.

Mordet på Laura er jo i sig selv en ulykke, men det er med til at få en masse andre ulykker og sandheder frem i lyset. I virkeligheden afslører mordet, og opklaringen af dette, at de „pæne“ mennesker i Twin Peaks ikke er så pæne endda, men at de alle har en indre svinehund, der hærger under den pæne overflade. Denne svinehund forårsager ulykkelige mennesker og konkrete ulykker.

Alt i alt må det konkluderes, at billedernes rødlige toner er klare symboler på bl.a. den selvdestruktion, der foregår inde i os mennesker: Den vrede og usikkerhed, personerne hele tiden går og gumler på, samt de ulykker og den skjulte grusomme sandhed, personerne går og skjuler, og som vi som seere selv må tænke os til. At lave billederne røde er simpelthen en genialitet fra instruktør David Lynch' side.

Niels

Kapitel X: Musikken i Twin Peaks.

Al musik til David Lynch' film er skrevet af komponisten Angelo Badalamenti. Denne musik er meget særpræget og særdeles svær at nyde, hvis man ikke i forvejen har set filmen! Den bærer tydeligt præg af den mystik, der er benyttet i alle David Lynch' produktioner. På én og samme tid er musikken både mystisk, glad, vemodig og sentimental.

Hvis man hører efter, mens filmen kører, vil man høre, at der stort set hele tiden er baggrundsmusik. Det er ganske svagt, men lige nøjagtigt højt nok til at sætte os seere i den helt rette sorgstemning, hvilket er nødvendigt for at kunne leve sig ind i filmens handling: At opklare mordet på en smuk, ung 17-årig pige.

Elementerne i musikken er en sørgmodig synthesizer, en raslende tromme, elguitarer, og i nogle af numrene saxofon, klarinet og fløjte samt en særdeles langtrukken vokal; indsungen af sangeren Julee Cruise. De fleste af numrene er instrumentalnumre, hvilket gør, at man selv må koble filmens handling og musikken sammen. Dette er heller ikke særligt svært, idet musikken jo som før nævnt underbygger filmens forløb.

Sommetider “opfører” musikken sig en smule mærkeligt i forhold til filmens handling. En sekvens, hvor dette er aktuelt, er i første scene, hvor politiet står ved Lauras lig, fjerner plasticen og ser hendes ansigt. Lige i det, de ser hendes hoved, går musikken fra at være ufattelig deprimerende til at være glad, men alligevel lettere dunkel. Det, musikken skal understrege, er den forløsning, der sker, når man står med et lig og ikke aner, om det er ens moder, der ligger der, og

man så finder ud af, hvem det er. Det, der rent praktisk gør musikken glad, er det klaver, (klaveret er et glad instrument pga. den smukke og lette klang,) der bliver lagt på, samtidig med at der kommer violiner i baggrunden. Violinerne er det, der imens klaveret gør musikken, og ikke mindst handlingssituationen, glad, giver musikken den dunkle sound, der er typisk for Angelo Badalamentis musik. Disse to kontraster, klaver og violiner, er det, der giver lytteren (seeren) den dejlige tryghedsfølelse i kroppen, som er en nødvendighed, hvis man skal leve sig 110% ind i serien.

Niels

Perspektivering.

Hvis man skal se på Twin Peaks i forhold til andre af David Lynch' værker, så handler de stort set om det samme, og opbygningen er den samme. Desuden kan alle David Lynch' værker ses ud i ét, da de er forbavsende kontinuerte, hvilket også ses ud fra dette:

Da vi så Blue Velvet, var der adskillige ting, der slog os, som var helt identiske med Twin Peaks. Heraf er det naturligt at nævne hovedpersonen, Kyle MacLacklan, som er hovedpersonen i både Blue Velvet og Twin Peaks. To ting i Blue Velvet og Twin Peaks, som også hænger ekstremt godt sammen, er, da Jeffrey i Blue Velvet kaster sten efter en flaske og derved finder et afskåret øre. I Twin Peaks kaster Dale Cooper også sten efter en flaske som et led i opklaringsarbejdet, hvor han her har fået idéen til metoden fra en drøm om Tibet. Det, der yderligere gør dette spændende, er, at det er den samme person, der kaster stenene i både Blue Velvet og Twin Peaks, og samtidig er det i Twin Peaks Jeffrey som voksen, hvilket vi kommer ind på nu: En anden situation er, da Jeffrey afleverer det afskårne øre til sheriffen, som fortæller ham, at han trods sin nysgerrighed ikke må få noget at vide om sagen. Samtidig siger sheriffen, at da han selv var

barn, var han ligesom Jeffrey, hvilket vil sige, at han som barn var nysgerrig og udviklede sig til at blive politimand = Jeffrey, der er nysgerrig som barn, og han vil sandsynligvis også blive politimand; FBI-agent. Derved ses, at Twin Peaks direkte er efterfølgeren til Blue Velvet; nu hvor Jeffrey er vokset op og blevet noget indenfor politiet.

I Blue Velvet bliver vi til stadighed gjort opmærksom på en stor lastbil, hvorpå der er læsset en masse lange, afhuggede træer, som i sig selv er et tydeligt fallossymbol. Dette ses også ofte i Twin Peaks.

Mads

Efterkommere.

Det er meget interessant at se på, om Twin Peaks har haft nogen afsmitning på årene efter udgivelsen. Og her er en hurtig konklusion, at det har den! Mange siger endda, at Twin Peaks har skabt en hel kultur og genre for sig selv, og nogle mener, at serier som X-files og Strisser på Samsø er direkte udspringere af Twin Peaks. Med andre ord betyder dette, at hvis ikke Twin Peaks havde været der, ville de nævnte serier ikke være blevet lavet. Hertil må man dog sige, at det måske vil være at gå få langt i konklusionen, men der er dog en helt klar tendens i, at man bruger Twin Peaks i dag.

Ligheder mellem Twin Peaks og de to serier:

X-files: Man kan sige, at hvis man kan lide at se Twin Peaks, så kan man også lide at se X-files, for begge er bygget op på en måde, der med lethed kan sammenlignes. Her tænker vi specielt på selve den måde, hvorpå tingene bliver præcenteret. I X-files må man selv tænke hele tiden for at finde en løsning, men når dette er gjort, vender udviklingen 180°, præcis som i Twin Peaks. En anden ting er det faktum, at der til stadighed ligger en masse begravet lige under overfladen, og der skal kun lidt til for at denne overflade brister og det hele vælter ud i stride strømme.

Strisser på Samsø: At denne serie er helt afhængig af Twin Peaks er mere tvivlsom, men i hvert fald ét sted kan man slå ned, og det er på musikken: Det er helt utroligt, så mange ligheder man finder mellem Twin Peaks' og SpS' musik; det er den samme rytme, betoning og akkurat de samme instrumenter, der er brugt. Selvom musikken er den absolut mest åbenlyse sammenligning, er der stadig en vis sammenhæng mellem opbygningen af selve historien. Som i Twin Peaks spiller SpS også på det mystiske, og det, at der foregår noget, man ikke helt kan forklare med de logiske briller.

Mads

Konklusion.

Under arbejdet med Twin Peaks har vi fundet ud af, at der er mange måder at fortolke serien på, hvilket vi har set som en positiv udfordring, idet et synspunkt contra et andet som bekendt sætter tankerne i gang. Det gør de på den måde, at den indre kritiker farer op i os, da nogle af konklusionerne er meget langt ude i det overdrevne. Bl.a. kan vi nævne, at Anne Jerslevs David Lynch i vore øjne og Det hemmelige og det hellige i Twin Peaks er meget positivt indstillet over for serien. De kan se alt muligt i ingenting og mener, at Twin Peaks er noget af det mest gennemførte fra David Lynch' side. Hvorimod filmtidsskriftet Kosmorama er noget mere kritisk i sin vurdering af serien. Det gør opmærksom på, at serien er en TV-serie i mange afsnit, hvilket betyder, at den er udarbejdet under tidspres, og der derfor ikke kan være lagt de store tanker bag. Vi har af den grund fundet en gylden middelvej. Faktisk har vi kun brugt litteraturen til underbygning af vore egne teorier, hvilket med andre ord vil sige, at de nævnte tolkninger er vore egne.

Vi har gennem vores tolkninger opdaget at serien ikke blot handler om mordet på Laura, men om at bag facaden på os mennesker, ligger ondskaben på lur.

Noget af det, der er vigtigst i serien, er de utallige symboler, der kommer igen og igen i forskellige afstøbninger. Her er ikke mindst startsekvensen nævneværdig. Den er et langt symbol, der klart beskriver den idylliske destruktion, der får lov at hærgne i filmen, samtidig med at den forvirrer os seere, hvilket også er meningen fra David Lynch' og de andre instruktørers side.

Den meget særprægede musik har en central rolle i filmen, idet den beskriver handlingen uden brug af ord. Dette giver filmen, og ikke mindst denne opgave, den helt rette **MY ???!!STIK:**

Fælles

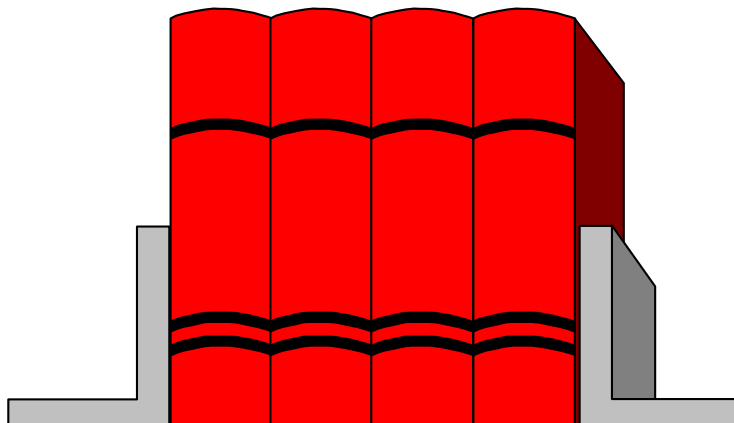
Litteraturliste.

- Jerslev, Anne: David Lynch i vore øjne, Forlaget Frydenlund, 1991
- Kosmorama: At skabe et univers, Kosmorama, årgang 38, nr. 202, 1992
- Kosmorama: Succes i en fart, Kosmorama, årgang 38, nr. 202, 1992
- Christensen, Ove: Det hemmelige og det hellige i Twin Peaks, 1992
- Thielst, Peter: Kærlighedens uorden i Twin Peaks, Forlaget Kvinfor, 1991
- Cooper, J. C.: Politikens Symbolleksikon, Politikens Forlag
- Lynch, David og Badalamenti, Angelo: Music from Twin Peaks, Anlon Music, 1989
- Internet: The Orlando Twin Peaks Fan Club

Jesper Vandvig

Niels Borella

Mads Pedersen

Ud over cherry-pie holder FBI-agent Dale Cooper usandsynligt meget af doughnuts...

... se blot Coopers og Trumans kaffebord!

LAURA DALMER